

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๖/๒๕๑๖

พนักงานอัยการกรมอัยการ
นายเจียว แซ่โจ้ว

โจทก์
จำเลย

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๙

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๒

จำเลยมีบุหรี่ยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศไว้ในครอบครองโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบ อันเป็นความผิดตาม
มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ เมื่อโจทก์อ้างบทมาตราที่จำเลยกระทำผิดมาทำยฟ้องแล้ว
แม้อ้างบทมาตราที่เป็นบทลงโทษไม่ถูกต้อง คืออ้างแต่มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ และ
พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๑๐ ซึ่งถูกยกเลิกแก้ไขใหม่แล้ว เมื่อปรากฏว่าขณะจำเลยกระทำผิด
ได้มีพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ ยกเลิกแก้ไขบทลงโทษมาตรา ๔๙ ใหม่ ดังนี้
ศาลก็ลงโทษจำเลยด้วยระวางโทษที่กำหนดในบทมาตราที่แก้ไขใหม่ได้

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยไม่ได้เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบได้บังอาจมีบุหรี่ยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศ
อันเป็นยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบฯ รวม ๒๐๐ ของ หนัก ๔,๒๐๐ กรัม ไว้ในครอบครองโดยมิได้ปิด
แสตมป์ยาสูบฯ ซึ่งบัญญัติให้ต้องเสียค่าแสตมป์ยาสูบ ปิด ๑ กรัมต่อ ๑๖ สตางค์ รวมค่าแสตมป์ยาสูบที่จำเลย
จะต้องปิดทั้งหมดเงิน ๖๗๒ บาท ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๔,
๔๙ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๐) และฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๓, ๔ ประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๕๘ สั่งริบของกลาง และบวกโทษที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีนี้ด้วย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามบทกฎหมายที่โจทก์อ้างมาทำยฟ้อง ให้ปรับ ๔,๒๐๐ บาท ลดโทษ
ให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงปรับ ๒,๑๐๐ บาท ของกลางริบ โทษที่รอไว้ไม่อาจ
เอามาบวกให้ได้ตามขอ

โจทก์อุทธรณ์ว่า ต้องปรับ ๑๐ เท่าของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดตามพระราชบัญญัติยาสูบที่ขอมาทำยฟ้อง

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

โจทก์ฎีกาต่อมาว่า ศาลอุทธรณ์ลงโทษโดยอาศัยความตามมาตรา ๔๙ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้นไม่ชอบเพราะถูกยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒

ศาลฎีกาเห็นว่า ตามฟ้องของโจทก์ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔๙ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติว่า "ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับสี่เท่าของค่าแสดมภ์ที่จะต้องปิด ถ้าเป็นบุหรี่ยาสูบที่มิได้ทำโดยผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบ ต้องระวางโทษปรับกึ่งละหนึ่งบาท" ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์จึงได้ลงโทษปรับจำเลยกึ่งละ ๑ บาทเป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท แต่ปรากฏว่าขณะจำเลยกระทำผิดได้มีพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ แก้ไขบทลงโทษในมาตรา ๔๙ เป็นว่า "ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับสี่เท่าของค่าแสดมภ์ยาสูบที่จะต้องปิดหรือที่ขาดอยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท ถ้าเป็นบุหรี่ยาสูบซึ่งผลิตในประเทศและมีได้มีประกาศกำหนดราคาขายปลีกไว้ต้องระวางโทษปรับกึ่งละสองบาท แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท" ดังนี้ เนื่องจากโจทก์ขอให้ลงโทษจำเลยตามบทกฎหมายที่ถูกแก้ไขยกเลิกแล้ว ศาลฎีกาจะปรับบทลงโทษจำเลยตามบทกฎหมายที่ใช้อยู่ขณะจำเลยกระทำผิดได้หรือไม่ พิจารณาแล้ว คดีนี้ จำเลยกระทำผิดฐานมีบุหรี่ยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศไว้ในครอบครองโดยมิได้ปิดแสดมภ์ยาสูบ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งโจทก์ได้อ้างบทมาตราที่จำเลยกระทำผิดมาท้ายฟ้องแล้ว เพียงแต่โจทก์อ้างมาตราอันเป็นบทลงโทษจำเลยไม่ถูกต้อง คือแทนที่จะอ้างมาตรา ๔๙ ซึ่งแก้ไขใหม่โดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ โจทก์กลับอ้างมาตรา ๔๙ ของพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งถูกยกเลิกและแก้ไขใหม่แล้ว มาเป็นบทลงโทษจำเลยเท่านั้น กรณีดังนี้ศาลฎีกาเห็นว่า เมื่อฟังว่าจำเลยมีความผิดตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ แล้ว ก็ย่อมต้องลงโทษจำเลยตามมาตรา ๔๙ แม้โจทก์จะอ้างแต่มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาเฉย ๆ ศาลก็ลงโทษจำเลยตามมาตรา ๔๙ ซึ่งแก้ไขใหม่แล้วได้ เพราะแม้จะแก้ไขใน พ.ศ. ไต ก็คงเป็นมาตรา ๔๙ นั้นเอง ทั้งนี้ ตามนัยแห่งคำพิพากษาฎีกาที่ ๓๔๖/๒๔๘๒ ระหว่างพนักงานอัยการลพบุรี โจทก์ นายขุนทอง สุภาพ จำเลย ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยตามบทกฎหมายที่ไม่ใช่แล้ว ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น

จึงพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๗ ให้ปรับจำเลย ๑๐ เท่าของค่าแสดมภ์ยาสูบที่จะต้องปิด ๖๗๒ บาท เป็นเงิน ๖,๗๒๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๓,๓๖๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ นอกจากที่แก่นี้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์